

Nr 209

Av herrar **Bohman** och **Carlsson** i Stockholm, *angående allmän varuskatt å pristillägg vid kreditförsäljning.*

(Lika lydande med motion nr 252 i Första kammaren)

Enligt 15 § 1 mom. förordningen den 1 december 1959 om allmän varuskatt skall vid tillhandahållande av vara eller tjänsteprestation såsom beskattningsvärde räknas det vederlag, som utgår för nyttigheten i fråga. Av anvisningarna till nämnda författningsrum framgår att vid beräkning av beskattningsvärdet avdrag icke får ske för s. k. avbetalningstillägg.

I ett av riksskattenämnden den 11 oktober 1960 såsom anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna gjort uttalande anges att, om vid tillhandahållande av varor och tjänsteprestationer utgår särskilt avbetalningstillägg, detta ingår i beskattningsvärdet, vare sig tillägget är fixerat till visst belopp utöver kontantpris, listpris eller dylikt eller tillägget utgår på grundval av en ränteklausul eller tillägget utgöres av en kombination av bådadera.

Nämnda uttalande av riksskattenämnden innehåller tillika vissa anvisningar om hur beskattningsvärdet bör beräknas, då likvid för varor eller tjänsteprestationer erlägges medelst växel. Sålunda framhålles i uttalandet, att mottagande av växelaccept icke är att anse som kontant likvid i varuskattehänseende. Vid växeltransaktioner i anledning av tillhandahållna varor och tjänster har kontant likvid influiter först då växelutställaren löser växeln genom kontant betalning. Löses växeln icke helt utan omsättes med ny växel å lägre belopp, är det belopp som inbetalas i samband med omsättningen att anse som kontant likvid. I nu nämnda fall bör enligt uttalandet även ränta, som erlägges i samband med inlösen eller omsättning av växel, vara att hänföra till vederlaget för tillhandahållna vara eller tjänsteprestation. Uppburen ränta (diskonto) bör alltså medräknas i omsättningen vid redovisningen av preliminär allmän varuskatt. Vad nu sagts har — framhåller riksskattenämnden — avseende å det fall den skattskyldige själv behåller växeln och utställaren alltså löser eller omsätter denna direkt hos den skattskyldige. Låter den sistnämnde diskontera växeln i bank, gäller enligt anvisningarna till 16 § varuskatteförordningen, att det belopp som därvid inflyter

är att anse som kontant likvid. Efter enahanda grunder bör, enligt vad av uttalandet framgår, beskattningsvärdet beräknas i fråga om likvider hänförliga till s. k. diskontering av kontrakt samt i fråga om likvider, som inflyter vid s. k. kontoringsförsäljningar.

Stadgandet i 15 § med de förtydliganden som gjorts genom de av riksdagen antagna anvisningarna till detta författningsrum samt till 16 § i förordningen medför — vilket också understrykes genom riksskatte-nämndens uttalande — att, i den mån priset på en vara eller tjänsteprestation ökas genom att köparen erhåller kredit å köpeskillingen, mellanskillnaden mellan kontantpriset och kreditköpspriset drabbas av varuskatt i de fall säljaren själv uppträder som kreditgivare, medan skatt å motsvarande belopp icke utgår, därest köparen genom bank- eller privatlån själv anskaffar det kapital som erfordras för inköpet eller anlitar en från säljaren fristående kontokreditgivare eller om säljaren diskonterar en av köparen accepterad växel å köpeskillingen. Då utlåning av kapital enligt varuskatteförordningen icke utgör skattepliktig tjänsteprestation och ränta å utlånat kapital således icke omfattas av skatteplikten, måste det anses vara principiellt felaktigt och enligt vår mening ur såväl allmänhetens som näringslivets synpunkt obilligt, att skatt skall utgå på ränta enbart av den anledningen, att kreditgivningen är förbunden med ett inköp, vid vilket säljaren själv uppträder som kreditgivare.

I detta sammanhang bör även beaktas, att lagstiftaren enligt vad av förarbetena till förordningen framgår syftat till att ge skatten en sådan utformning, att ojämnheter i beskattningen elimineras. Enligt vår mening innefattar beskattningen av avbetalningstillägg — vare sig de utgår i form av särskilda pristillägg eller ränta exempelvis på av säljaren icke diskonterade växlar — en dylik ojämnhet i beskattningssystemet, ägnad att medföra en överflyttning av den kreditgivning som traditionellt sker inom handeln till kreditgivning i andra former.

Utän att i här förevarande sammanhang uttala något ställningstagande i frågan om den allmänna varuskatten såsom beskattningsform finner vi det angeläget, att sådana följdverkningar av varuskatten undanröjes som kan medföra ändringar i ändamålsenliga, av ålder bestående förhållanden inom handeln.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av förordningen om allmän varuskatt, att pristillägg vid kreditförsäljning, oberoende av i vilken form de utgår, icke inräknas i beskattningsvärdet för tillhandahållen vara eller tjänsteprestation, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 25 januari 1961

Gösta Bohman

C. W. Carlsson

Nr 210

Av herr **Nordgren m. fl.**, om rätt till avdrag vid beskattningen för avsättning till självfinansieringsfond.

(Lika lydande med motion nr 253 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1961

Hans Nordgren

Eric Nilsson
i Svalöv

Erik Magnusson
i Tumhult

Jöns Nilsson
i Bästekille

Tage Magnusson

Rolf Eliasson
i Moholm

Gösta Darlin

C. G. Regnéll